

Welzijn bij honden gemeten

Hoe weet men nu of het goed gesteld is met het welzijn van honden? Kan dit beoordeeld worden op basis van kennis van de hond zelf? Is dit wel objectief te meten? Alessia Ortolani, senior onderzoeker bij het departement Dier in Wetenschap en Maatschappij van de faculteit Diergeneeskunde probeert in haar onderzoek de antwoorden op deze vragen te krijgen. Het departement Dier in Wetenschap en Maatschappij doet in samenwerking met de Gedragkliniek voor Dieren van de faculteit Diergeneeskunde onderzoek naar het welzijn van honden.

“Het doel van het onderzoek is een methode te ontwikkelen om het welzijn van de individuele hond te kunnen beoordelen. Ik ben begin 2012 met mijn onderzoek gestart”, vertelt Alessia enthousiast. “Dit was nog best een lastig vraagstuk. Want hoe kun je objectief meten hoe een hond zich voelt? De onderzoeksmethode moet wetenschappelijk verantwoord zijn en daarnaast moesten we een methode en locatie bedenken waar we dit konden meten met honden. De oplossing vonden we op de behandeltafel van de dierenartsenpraktijk.”

Dit bleek een geschikte keuze om de aanpassingsvermogen van honden te kunnen meten in een redelijk onbekende en spannende omgeving. Veel dierenartsen zijn uiteraard erg geïnteresseerd in hoe zij kunnen waarnemen of een hond zich ‘wel’ bevindt. “Door middel van een uitgebreide enquête hebben we de input van veel dierenartsen gekregen. Maar ook eigenaren zijn erg welwillend om mee te werken.”

Metten is weten

Naast de enquêtes hebben zij verschillende stressindicatoren bij de hond gemeten. “Bij binnenkomst bij de dierenarts kreeg de hond een hartslagmeter om. De hartslag is een goede meter van de interne toestand. In ‘rustige’ toestand hebben we de hond ruim vijf minuten geobserveerd. Daarna werd de hond behandeld door de dierenarts en ook tijdens de behandeling is de hartslag gemeten.” Naast de hartslag zijn ook de lichaamstemperatuur en het cortisol die uit het speeksel kan worden gehaald goede parameters voor de aanpassingsvermogen van honden te kunnen meten.

Alessia: “Het onderzoek naar het meten van welzijn is een complex geheel. Het onderzoek is ook nog niet afgerond. De voorzichtige conclusie die we nu kunnen trekken is dat als honden heel veel ‘hijgen’ er een verhoogd gehalte cortisol in het speeksel aanwezig is. Dit zou op een lagere mate van aanpassingsvermogen kunnen duiden. Honden die veel snuffelen op de behandeltafel hebben beduidend minder cortisol. Gedragkenmerken van hijgen en snuffelen lijken de eerste werkbare indicatoren voor het aanpassingsvermogen van de hond bij de dierenarts te zijn.”

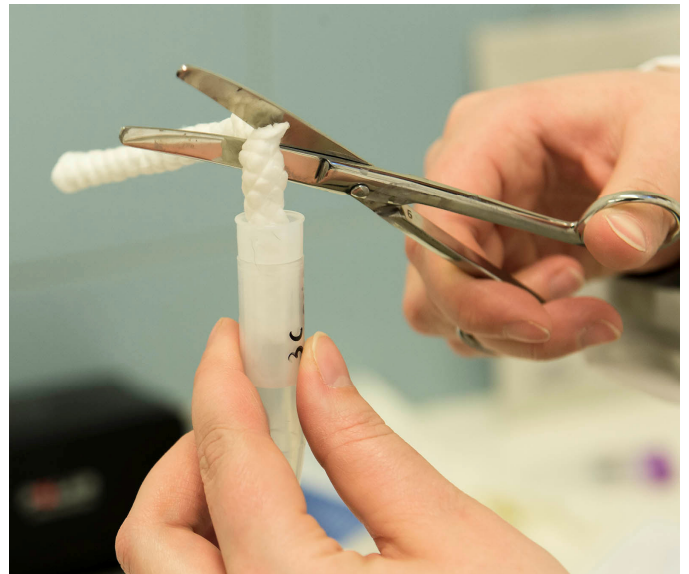
Breder kader

Het onderzoek van Alessia Ortolani past in het onderzoeksprogramma “Welzijn van Gezelschapsdieren” dat in 2008 is gestart. Het doel van de diverse onderzoeken die in dit programma zijn ondergebracht, is om houders van gezelschapsdieren en hun

organisaties te voorzien van bruikbare kennis en inzichten ter verbetering van het welzijn van de gezelschapsdieren in de praktijk. Het onderzoeksprogramma wordt uitgevoerd door de faculteit Diergeneeskunde, Universiteit Utrecht in samenwerking met de Wageningen UR.

Voor de redactie:

Wilt u meer weten over het meten van welzijn bij honden, of een interview dr. Alessia Ortolani aanvragen, neemt u dan contact op met de afdeling Communicatie & Marketing van de faculteit Diergeneeskunde, Universiteit Utrecht. Tel.: 030 - 253 4722, e-mail: animail@uu.nl.

Het afnemen van speeksel voor onderzoek